

b) W razie gdyby Trybunał uznał, że skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A. jest spóźniona, wnosząca odwołanie utrzymuje, iż okoliczność tę należy uznać za wybaczną, biorąc pod uwagę to, że zachowanie Komisji Europejskiej wywołało u wnoszącej odwołanie przeświadczenie o istnieniu pewnych niejasności.

- (¹) Decyzja Komisji 2006/446/WE z dnia 12 kwietnia 2006 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (streszczenie opublikowane w Dz.U. L 176, s. 104).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 [WE] i 82 [WE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień w sprawie wyłącznego zakupu (Dz.U. L 173, s. 5).
- (⁴) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-37/09)

(2009/C 82/31)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J.B. Laignelot, S. Pardo Quintillán i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie podejmując koniecznych środków, z jednej strony w celu zapewnienia nieszkodliwiania lub odzyskiwania odpadów składowanych w kamieniołomach w Limas, Linos i Barreiras, znajdujących się na terenie sołectwa Lourosa, nie powodując ryzyka dla zdrowia ludzkiego i szkód dla środowiska, w szczególności nie powodując zanieczyszczeń wody i gleby oraz zapewniając by wspomniane odpady były przekazywane prywatnym lub publicznym służbom zbierania odpadów albo przedsiębiorstwu odpowiedzialnemu za ich nieszkodliwienie lub odzyskiwanie oraz z drugiej strony nie podejmując koniecznych środków w celu ograniczenia wprowadzania do wód gruntowych substancji umieszczonych w wykazie II dyrektywy Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w taki sposób, aby uniknąć zanieczyszczeń tych wód przez wspomniane substancje, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 i art. 8 dyrektywy 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów, ujednoliciącej

dyrektywę 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, jak również art. 3 i art. 5 dyrektywy 80/68/EWG dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W latach osiemdziesiątych w wyłączonych z eksploatacji kamieniołomach rozpoczęto składowanie, bez jakiegokolwiek kontroli ze strony władz, rozmaitego pochodzenia odpadów. Odpady były tam odprowadzane do lutego 2004 r. Dopiero w czerwcu 2004 r. teren ten został zamknięty

Analiza próbek wody pobranych w różnych miejscach na terenie dawnych kamieniołomów wykazała niepokojący poziom chemicznego skażenia. Zwierciadło wód podziemnych zostało skażone.

Przez wiele lat administracja portugalska nie ustanowiła żadnych przepisów w celu uniemożliwienia niezidentyfikowanym posiadaczom odpadów ich odprowadzania i porzucania na terenie wyłączonych z eksploatacji kamieniołomów. Nie kontrolowała ona odprowadzania i porzucania odpadów na terenie kamieniołomów, ani nie weryfikowała unieszkodliwiania odpadów.

Ponadto administracja portugalska nie podjęła koniecznych środków w celu zapobieżenia wprowadzenia do wód gruntowych substancji toksycznych i niebezpiecznych. Nie poddała składowania odpadów, które mogły prowadzić do pośredniego odprowadzania do wód gruntowych substancji niebezpiecznych, uprzedniemu badaniu. Nie poddała również kontroli zrzutów odpadów na powierzchni.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 19 listopada 2008 r. w sprawie T-187/06 P Ralf Schröder przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin, wniesione w dniu 29 stycznia 2009 r. przez Ralfa Schrödera

(Sprawa C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ralf Schröder (przedstawiciele: T. Leidereiter, W.A. Schmidt, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 18 listopada 2008 r. (siódma izba) wydanego w sprawie T-187/06;